

ئاورېك له كتيبي «بزهيەك له تاريكيدا»

ئەمىن گەردىگلانى

پەيدا بونى (بەناو) شىئەرى سىپى و شىئەرى وتارى و شەپۆلى يەكەم و بەرەى چەندەم و ئىلە و بىلە شىئەرى وا لە بەرچاوى تا قىمىك ئاسان و خۇش كۆل و خۇش ھەزم نىشان داو، ھەركەس بە مەيلى خۆى تاوى دەداتى و شەلم كۆيىم ناپارتىم وشە رىزەكەن و سەردەكەن بە بن بەفرە لوولەكەى وشەى بۇش و يەكرەنگ و سواودا و دەقەكەيان جوانە يان ناحەز، ماناى ھەيە يان نىيەتى، روونە يان تەمومىزاوى، ھەمووى بەخۇيان مەپبووتە و خوتىنەر بەتوون.

پىيان وا يە ئەگەر خۇيان لەداوى كىش و سەروا و چوارچىوہ و مانا و وپنە و پەيام رزگار كرد، ئىتر ھەموو شتىك دەپرىتەوہ و ھەرچى لە زمانەوہ شۆرىبىتەوہ و بەنووكى قەلەمدا بىرپىتە سەر كاغەزى بەستە زمان

شىئەرى چىيە و چۆنە و دەبى چۆن بى، دەمەتەقى و مشتومرى زۆرى لەسەر كراوہ و ھەركەس و لە گۆشەنىگا و رەھەندى تايبەت بەخۇيەوہ تىپروانىوہ و بۆى چوہ، تائىستاش بەئاكامىكى چەسپا و نەگەيشتون. چونكە شىئەرى ھەموو شتىكى لەخۆ گرتوہ، يان ھەموو شتىكىان بەزۆرى يان بەخوایشت بەكۆلىدا داو. بەتايبەت ئەمىر شىئەرىان بەرەو ھەلدىرو بنبەستىك بردوہ، يان دەبى ئەو ھەلەتە ھەلدىردى و لەبەرىك پىرژو بلاوبى، يان لە جىبى خۆى مت بى و لەبەر خۇيەوہ بىرووكىتەوہ و ھەلاھەلا بى، چونكە ئەمىر ھىچ دەرسىتى و بەرپرسىارىبىتە و سنورىكى ئەدەبى و ھونەرى نەماوہ و ھەر كەس چۆنى پىخۇش بوو رابىدەدا.

سه‌رکه‌وتوون و له‌رووی ئەزموون و زانینه‌وه ده‌ستیان داوه‌ته قه‌لهم و تاله تیشکی نیوان سه‌رده‌م و رابردووی خو‌یان نه‌پساندووه. هه‌ر له نیم‌اوه بگره‌هه‌تا ئەخه‌وان سالس و سه‌ه‌راب سپی‌هه‌ری و فروغ فه‌روخزاد و گۆران و سواره و شپ‌رکۆ بیکه‌س و عه‌بدو‌ل‌لا په‌شپو و مه‌نوجی‌هه‌ری ئاته‌شی و ئەحمه‌د شاملوو... هه‌موو ئەمانه‌ دياره له‌سه‌رده‌تاوه ئەده‌بیاته‌که‌ی خو‌یان ناسیوه و به‌خو‌ین و گوشت و به‌سقانه‌وه له‌گه‌لێ ئاو‌یته‌بوون و تییدا تهاونه‌ته‌وه. له‌سه‌ر بناغه‌ی پته‌وی به‌ر له‌ خو‌یان دیوارو باله‌خانه‌یان هه‌لچنیوه، بۆیه سه‌رکه‌وتوون و هه‌ر کام خاوه‌نی ده‌نگ و ئەزموون و شپ‌وازی تابه‌ت به‌خو‌یان.

به‌م پيشه‌کییه‌وه ده‌مه‌وی ئاو‌رپک له‌ به‌ره‌مه‌ شیعری «بزه‌یه‌ک له‌ تاریکیدا» ی کاک خالید عینایه‌تی بده‌مه‌وه و هه‌ک خو‌ینه‌ریکی شیعری تیشک به‌خه‌مه سه‌ر ئەو کتیبه‌. عینایه‌تی دیاره که ده‌ستی بۆ شیعری بردووه، به‌وریایی و ئەزموونه‌وه پێ ده‌نیته‌ ئەو رپ‌گایه‌ و خو‌ی به‌ئەزموون و سه‌ه‌رچاوه ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ئەده‌بیاتی به‌ر له‌ خو‌ی غه‌نی کردووه له‌خو‌را هه‌لینه‌کو‌تاوه‌ته سه‌ر وشه‌و رسته‌و ده‌ست بکا به‌قه‌تارکردنی

ئه‌وه‌یان ک‌ردۆته چه‌کی دژ به‌ هه‌موو جوانی و هه‌ست و خه‌یال و ناوه‌رۆکیک. ئەوه‌شیان له‌ سایه‌ی سه‌ری وه‌رگیتانی هه‌له‌وه نادره‌ستانه‌وه پیکه‌یشتوه. هه‌ر ئەوه‌ش بۆته هۆی ئەوه‌ی خه‌لکی به‌شیعری نو‌ی بلین (قسه‌ی به‌توندی) زۆری و بۆری ئەو جو‌ره ره‌شنووسانه‌ش وایکردووه زۆریه‌ی زه‌وق و چپ‌وه‌رگرتنه‌کانی خه‌لک له‌ شیعری تووشی ساردبوونه‌وه و کو‌ژانه‌وه بووه. شاعیری ئەمه‌رۆ لووت به‌رزانه ملی رتییان گرتوه و شا به‌ سه‌پان ناگرن. پيشیان وایه شووره‌یه‌ به‌مه‌دره‌کی دانشگاییه‌وه شیعری شاعیریکی حوجره‌نیشتنی وه‌ک نالی و مه‌حوی و هیمن و... به‌خو‌ینه‌وه. ته‌نانه‌ت به‌پله‌یه‌کی گه‌یشتوون سواره و شپ‌رکۆ بیکه‌س و عه‌بدو‌ل‌لا په‌شپویش به‌ورپه‌بیت ده‌زانن، چونکه شیعره‌کانیان وینه‌و په‌یام و مانای تیدا، به‌شیعری نازانن و پێی ده‌لین هۆنراوه یان نه‌زم. بۆیه لیره‌دا ئەو فه‌رمایشته‌ی مامۆستا ئاسۆم قه‌بووله که ده‌لێ:

«هه‌ر شاعیری‌ک غه‌زه‌لیتیکی چاکی نه‌بێ شاعیر نییه»
ئه‌وه‌ش وته‌یه‌کی جوانه و کاتی چاوه له‌ به‌ره‌مه‌ی شاعیره راسته‌قینه‌کانی کوردو فارس ده‌که‌ین ده‌بینین پله به‌پله

شیعره‌و شیعریش یانی هه‌رچی بیری لێ نه‌کرپته‌وه و بنووسری؛ چاوه بقووچینه و پلار باوی ئەوی به‌زمان و میشک و خه‌یالتدا هات تیکه‌لوییکه‌ل و زه‌ینی وه‌ک خو‌ی بینووسه، رسته‌ی کورت و درێژو نی‌ر دیوان و پلیکان دروستکردن و قه‌تاری وشه ریزکردن یانی شیعری سه‌رکه‌وتووی ئەمه‌رۆ، هه‌رچی بنووسری و که‌س نه‌زانێ چیه‌وه له‌ بێ ناوه‌رۆکیدا گه‌ه‌ی بێ ئەوه شیعره‌و شیعری چاکیشه.

به‌لام ئەوه هۆی له‌ شیعری نه‌گه‌یشتنه. ئەو شیعری بێ بیکردنه‌وه ده‌نووسری، له‌گه‌لێ ئەو شیعری کتو‌پر ده‌نووسری جیاوازی زۆره. هه‌ر جو‌ره هه‌لکو‌تانه سه‌ر قه‌لهم و کاغه‌ز و ره‌شکردنه‌وه‌یه‌کی له‌ نا‌کا و شیعری نییه. شیعری ئەو هه‌سته قو‌لپه‌در و که‌لاو کردووی ناخه‌که پیلی شاعیره‌که‌ی ده‌گرێ و ده‌یخاته سه‌ر رپ‌گا و خو‌ی پیده‌نووسی. ناچاری ده‌کا بینووسی. ئاراو قارای لیه‌له‌لده‌گرێ، ناتوانی نه‌بینووسی. جیاوازی له‌نیوان ئەم دوو جو‌ره له‌ نا‌کا و نووسینه‌دا زۆره رهنگه به‌نووسین به‌یان نه‌کری. به‌لام به‌داخه‌وه ئەم کتو‌پر نووسینه زۆریه‌ی لاوه‌کان به‌باره ئاسان و نه‌زۆک و بێ ئەزموونیه‌که‌ی لیتی حالین و ته‌نیا روا‌له‌ته‌که‌ی ده‌بین و

مه‌نجه‌ئه بوو

وشه‌ی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌و بی‌ت مانا.

عینایه‌تی له یه‌که‌م شیعره‌ی کتیبه‌که‌وه
که به‌شیوه‌ی غه‌زله‌ ده‌ستی پیکردوه،
تاراده‌یه‌کی زۆر سه‌رکه‌وتوه‌و به‌و چه‌ند
غه‌زله‌ی سه‌ره‌تای کتیبی بزه‌یه‌ک له
تاریکی‌دا ده‌توانین له ئەزموون و ته‌جره‌به‌ی
خویندنه‌وه‌ی ئەده‌بیاتی به‌ر له‌ خو‌ی
دلنایابین. من نامه‌و‌ی لایه‌نگری له
شیعره‌ی کیش و سه‌روادار بکه‌م و دژی
شیعره‌ی نو‌ی راوه‌ستم. نا، من شیعره‌ی
نو‌یم بی‌ت خو‌شته‌ به‌شه‌رتی شیعره‌ی بی‌ت
له‌ خو‌را وشه‌ ریز نه‌کرایب و نووسه‌ره‌که‌شی
سه‌روینی قسه‌کانی خو‌ی نه‌زانی.

هه‌ر بۆیه‌ عینایه‌تی کاتی ئەو ریباز
زه‌مانیه‌ ده‌پیتوی و له‌ غه‌زله‌وه‌ دیته‌ سه‌ر
شیعره‌ی نو‌ی و له‌ شیعره‌ی نو‌یه‌ شپوه
زمانیکی چه‌ند ره‌ه‌ندی و کایه‌کردن به‌
وشه‌و مؤسیقای چه‌ندپات بوونه‌وه‌ی
پیته‌کان هه‌لده‌بژیرئ، خو‌ینه‌ر هه‌ست
به‌نامو‌یی نا‌کا. من نامه‌و‌ی و ناشتوانم
رافه‌و لیکدانه‌وه‌ له‌سه‌ر شیعره‌کان بکه‌م و
وه‌ک ره‌خنه‌گریک هه‌لیانسه‌نگیتیم، ته‌نیا
وه‌ک خو‌ینه‌ریکی شیعره‌ به‌چاوی خو‌م
ده‌روانه‌ شیعره‌کان و به‌زه‌وقی خو‌م ئەو
رسته‌ و به‌یتانه‌ی چیژم لیوه‌رگرتوون،
لیبه‌دا وه‌ک نمونه‌ دینمه‌وه‌:

ژین له‌ ژان دایمه‌ درپۆنگه‌، گزه‌ش
بیشه‌یه‌تی
هه‌رکه‌ هه‌مه‌ی سه‌ری گرت، کای درۆو
ته‌شقه‌ئه‌ بوو
ئاگه‌ره‌ ژارو هه‌زار پووشکه‌یه‌ بو
مه‌نجه‌ئی خه‌م
که‌ جه‌فا کار هه‌موو ده‌م رووی بنی ئەو

بو‌ زه‌م که‌ نه‌بوو ئاوی ژیان زه‌مه‌زم و که‌سه‌ر
خوایی نییه‌، بارکه‌وته‌یی مه‌، کاری نه‌زانه

سواری به‌له‌می پاک‌ی ئەوین بووم، که‌چی ده‌ریا
مشتیکی گران‌ی له‌ ده‌می خو‌م و به‌له‌مدا

به‌ من به‌ تو‌ له‌ تو‌ ده‌دن جگه‌ر وه‌ده‌م چه‌قۆ ده‌دن
به‌ده‌ستی خو‌ له‌خۆ ده‌دن، گورگ له‌ کۆزه‌که‌م ده‌که‌ن

بو‌چی ده‌بی‌ هه‌رچی هه‌مه‌ بو‌ ده‌م له‌ ده‌ستی ده‌م
هۆ ده‌م نییه‌ ژینم به‌که‌سه‌ر ژانه‌، ژایانه‌.

له‌و چه‌ند به‌یته‌ شیعره‌دا به‌راده‌یه‌کی زۆر جوانکاری و
په‌یامی نو‌ی ده‌بیندرئ و چیژی شیعیان تیدا‌یه‌.
یان ئەم به‌یته‌ شیعره‌ که‌ ده‌لی:

ئاشق که‌ له‌گه‌ل گه‌تی به‌دله‌به‌ر سه‌ری داوه
چم داوه‌ وه‌کوو داوه‌ له‌نیو بیرو وزه‌مدا

که‌ ئەو به‌یته‌ له‌ چه‌ند ره‌ه‌نده‌وه‌ ده‌خویندریته‌وه‌ و جیتی
سه‌رنجه‌. ئەویندار له‌گه‌ل به‌لیندان به‌یاره‌که‌ی سه‌ریشی داوه
له‌ پیناوی، یان ئەویندار له‌گه‌ل به‌لین و په‌یمان به‌دلداره‌که‌ی،
بۆی ده‌بیته‌ سه‌ره‌داو‌یک و پیتکه‌وه‌ گرت‌ده‌درین. یان ئەویندار
له‌گه‌ل په‌یمان و به‌لین به‌گراوه‌که‌ی سه‌ری لیداوه‌و چۆته‌ ژوانی
و په‌یمانی خو‌ی به‌جیه‌پناوه‌. له‌ مسیره‌عی دووه‌مدا ده‌لی:

چم داوه‌ وه‌کوو داوه‌ له‌نیو بیرو وزه‌مدا

من چم لیداوه‌ که‌ وه‌کو داو وایه‌و له‌ بیرو هه‌ست و توانام
گری‌دراوه‌. یان من کارم به‌ئوه‌ین چیه‌، که‌ ده‌بیته‌ هۆی
گیرۆده‌بوونم و بیرو وزه‌م ده‌خاته‌ به‌نده‌وه‌. یان چونکه‌ ئەو
کایه‌یه‌ که‌ کایه‌ی ئەوینه‌ له‌وانه‌یه‌ فیل و گزه‌ی تیدا‌یی و خو‌ی
لینه‌ده‌م چاکتره‌.

یان ئەم به‌یته‌که‌ ده‌لی:

بو‌چی ده‌بی‌ هه‌رچی هه‌مه‌ بو‌ ده‌م له‌ ده‌سی ده‌م؟

بو‌چ هه‌رچی هه‌مه‌ بو‌ زه‌مان له‌ ده‌ستی ده‌م و بیفه‌وتینم؟

دهمینی.

به پروای من نه گهر کاک خالید له بواری شیعیری کیش و سهرواداردا کاری بکردایه زور سه رکه وتوو ده بوو، بویه نالیم کلاسیک چونکه فورم نابیتنه پیناسه ی به ره همیتک بۆ ئه وهی ناوی کلاسیک یان نوئی به سه ردا به سه پینین.

ده قیتک ده توانی به هم موو کیش و سه روا و سه نعه ته ئه ده بییه کانه وه نوئی بی و ده قی واش هه یه به فورمیتکی زور نوئی دنوو سوری، به لام هه یچ نویتخوازی و داهینانیتکی ئه ده بیی تیدا به دی ناکری.

عینایه تی له و به ره مه دا به راستی و یستوو یه تی زمانیتکی په تی و کوردانه به کاربیتنی و له و بواره شدا سه رکه وتوو و زمانیتکی ره وان و په تی ریزمانیتکی دروست و کوردانه به شیعه رکانییه وه دیاره و ره نگدانه وهی ریزمانی فارسی به نه دگاری شیعه رکانییه وه نابیندری.

ههروه ها خاوه نی زور وینه و دهسته واژه و وشه ی لیتکدراوی نوئییه، وه ک: شوقی گولیزه. مه رگه ژبان. گرینی ژهنگو ژار، کویتستانی هه ناسه. گه رمیتنی باوه ش، تابووتی خویناویی خه م، برکه ی په نجه، قنگه لاشکی بریا، سه مفوئیای باهوزو کزه با، ژبله موی به ربارانی پرسیار، خوئیای سووتا و پیکه نینی خنکا و گه رووی برووسکه. که هه موو ئه مانه داریتزراوی هه ست و بییری خوئیته تی و به ده گمه له شیعیری تر دا هاتوون.

به لام له شیعیری ژماره ۲۴ ددای دپری ۱۰ رسته ی «دهمه قاله ی نان و ددان» دینتی، که ره نگدانه وهی رسته یه کی شیعه رکه ی دهنگی پیتی ناوی سوهراب سپیته ریبیپتوه دیاره (جنگ خونین انار و دندان) له کوتاییدا هیوادارم. چاومان به به ره مه می نویتتر و به پیزتری ئه و به ریزه روونبیتته وه.

یان بۆچی هه رچی هه مه بۆ عه شقی ده م، واته لیو و زاری دلخوازه که م له ده سی ده م؟ یان بۆچی هه رچی هه مه به قسه یه ک که له ده مه وه هاتوته ده ر له کیسم بچی.

هۆده م نییه ژینم به که سه ر ژانه، ژبان

مالم نییه بۆیه ژینم به خه م و که سه ر پریوه له ژان و نازار، یان هوی ده م و سات نییه، که ژبانم ئاوا بووه ب ژان له ده ست خه م، یان خه تای ده م، واته زار نییه که م ئاوا ژبانم لی تال بووه. له شیعه ر بی نوخته که شیدا که ده سه لاتی شاعیر نیشان ده دا به سه ر وشه و رسته دا، که غه زه لیتکه هه یچکام له وشه کانی نوخته یان نییه. له گه ل ئه وه شدا پره له په یام و وینه و جیناس و جوانکاری ئه ده بی.

مه لی حاسل که ی درواوه دروو

ره گی ماوه گوئی راساوه دروو

له که لاوه له که ل و دۆل و ده را

له هه موو لاوه هه لی داوه دروو

که ده کری ئه و شیعه ره له چه ند روانگه وه بخویندریتته وه له باری کومه لایه تی و رامیاری و هه ست و سوژه وه جیتی سه رنجه. تابلۆیه که بۆ خویراگری و هیوا به ژبان و گه شبینی.

هوی گه لی هه س وه که لی کاوه دروو

له خویرا له سه ر لۆده کا و دیوارو... نه چه قیتندراوه، بوونه که ی بی هۆ نییه و له خویرا نه پرواوه.

سه ری سه رگه ردی سه راسه ر سه مه ره

پیت وانه بی که سه ریان قرتاندو دووربیانه وه تازه وشکده بی و ده بریتته وه، به لکو قازانجی زوره، سه ری خوئی کردوته قوربانی، به لام هه ر زیندوووه.

ره گی مه علومه له سه ر ناوه دروو

دروو که ده توانی خوازه یه ک بی بۆ مرۆقی هیوا به داهاتوو و گه شبین، به وانه نافه وتی و هه ر گه ش